

OFFICE OF THE POLITICAL ADVISOR
HEADQUARTERS KOSOVO FORCE
FILM CITY, PRISTINA

Posudek oponenta na rigorózní práci:

**SOUKOP, Daniel. *American Foreign and Security Policy towards Iran 2006–2010*. UK FSV
IMS, Praha 2014, 107 s.**

Úvodem ke svému posudku bych chtěl zmínit, že velice oceňuji, že si kolega Soukop vybral vysoce aktuální téma, které bude relevantní v oblasti mezinárodní politiky i v nadcházejících letech a možná i desetiletích. Právě podobné práce vždy činily a dosud činí IMS tím, čím je, a přispívají k udržení relevance institutu v rámci (nejen) české akademické komunity.

Autor se zaměřuje na problematiku americko-iránských vztahů, přičemž ve své práci zkoumá dvě v řadě ohledů odlišné administrativy – George W. Bushe a Baracka Obamy. Velice přesvědčivě ukazuje, že přes všechny rétorické obraty a deklarované změny byla politika obou administrativ ve zkoumaném období velice podobná. Zdá se, že USA si do jisté míry nevědí s Íránem rady – na jedné straně si nemohou dovolit stát, který aspiruje na pozici regionální velmoci, ignorovat; na straně druhé se nedokáží vyrovnat s tím, že ani „demokratická opozice“ proti teokratickému režimu nesplňuje kritéria a předpoklady stanovené Západem, natož potom s nacionalistickou agendou stávající íránské vlády. Přitom například v době vypuknutí konfliktu v Afghánistánu byl Írán pro USA logickým spojencem, a bylo právě chybou Washingtonu, že nedokázal potenciálu tohoto spojení lépe využít.

Kolega Soukop obecně operuje s tezí, že americká politika vůči Íránu je v zásadě dlouhodobým selháním, a hledá tedy důvody tohoto selhání. S jeho tvrzením naprosto souhlasím - v některých ohledech bych možná byl ještě kritičtější, než jak vyznívá text práce, ale to je již záležitost interpretace zkoumané problematiky a osobního názoru pisatele. Nicméně v každém případě autor fundovaně, na základě rozboru relevantních pramenů a sekundární literatury, ukazuje, že americká politika vůči Íránu se dlouhodobě nachází v jakési slepé uličce, ze které se jí zatím nedaří vyprostit. Přesvědčivě argumentuje, že některá obvinění, která USA proti Íránu vznáší, jsou naprosto chybně pojata a nejsou založena na realitě. O povaze režimu v Teheránu si jistě nelze dělat žádné iluze, ale jeho demonizace Spojenými státy (a nejen jimi) situaci rozhodně neprospívá.

Po obsahové stránce není práci co vytknout, je vidět, že autora téma zaujalo a že práce rozhodně není „odbyta“. Po stránce formální práce obsahuje všechny náležitosti, které by na této úrovni obsahovat měla, a rozsahem snad očekávání i překračuje. Přesto si nemohu odpustit vytknout autorovi dvě pochybení, která sice nejsou zásadní, ale dala se nepochybně při větší pečlivosti eliminovat. Domnívám se, že se nehodí, aby ve vědecké práci psané v angličtině byly používány zkrácené slovesné tvary (např. isn't, didn't, wasn't), což autor dělá zhusta. Rovněž bych upozornil na to, že v angličtině je správný tvar íránského hlavního města Tehran, nikoliv Teheran, což je opět mutace, kterou autor používá až na několik výjimek v celé práci.

Výtky obsažené v posledním odstavci jsou nicméně spíše technického rázu a jsou směřovány k případné publikaci textu (a tedy k jeho dalšímu zdokonalení a cizelaci), nikoliv ke

zpochybnění jeho odborné kvality a přínosu. Právě naopak, kolega Soukop napsal velice kvalitní text, **který jakožto oponent doporučuji bez výhrad k obhajobě.**

V Příštině dne 10. března 2014

PhDr. Jan Bečka, Ph.D.